

Briterne Storbritannien og i USA er desperate for at omskrive historien

Leder fra LaRouchePAC d. 3. oktober (EIRNS) – Siden det chokerende nederlag til Hillary Clinton – den udkårne efterfølger til briternes mand, Barack Obama, ved USA's præsidentvalg i november 2016 – har det Britiske Imperium forsøgt at omskrive historien for at gøre resultatet mere spiseligt efter deres egen smag. De nægter simpelthen at acceptere realiteterne, og hyler i stedet op om at Donald Trump vandt i valgkollegiet med snyd; russerne er ansvarlige for resultatet; Trump samarbejdede med Rusland som bevist af Steele-dossieret; Trump er et seksuelt rovdyr; hans tilhængere er seksuelle rovdyr; han er "uegnet" til embedet, fordi vi ikke kan lide ham og bør derfor fjernes ved brug af den 25. ændring. Og så videre til kvalmegrænsen.

Nu slås de for at overbevise amerikanerne om, at de bør vælge et demokratisk flertal til Repræsentanternes Hus i næste måned for at fortsætte med Trumps afsættelse ved en rigsretssag. Og de opfordrer åbenlyst til jakobinsk vold mod alle og enhver af Trumps tilhængere eller valgte embedsmænd (Jakobinere: indflydelsesrig politisk klub under den franske revolution, red.)

Det bemærkes, at den britiske imperialistiske hob også nægter at acceptere virkeligheden i selv Storbritannien, hvor den britiske befolkning i 2016 stemte for Brexit og dermed for at forlade Den Europæiske Union og dens destruktive politik. Først nægtede hoben i City of London at acceptere afstemningen og ønskede en ny folkeafstemning; så sagde de, at afstemningen blot skulle ignoreres; og nu foreslår deres lakaj, premierminister Theresa May, at gennemføre en version af Brexit, som efterlader landet aldeles underdanigt i forhold

til Bruxelles, til gengæld for at beholde City of Londons kontrol over verdens derivathandel.

Det Britiske Imperium ved bare ikke, hvordan man tager nej for et svar.

Og dog holdes den globale tidevandsbølge af vred afvisning af imperiets forfejlede politikker og institutioner i løbet af det sidste halve århundrede – en tidevandsbølge, der er udtrykt i Brexit-afstemningen, Trumps valgsejr, det italienske valg, det mexicanske valg osv. – ikke tilbage af disse britiske udtalelser. Den er derimod voksende, både i Storbritannien og i USA, som det ses i det eksplosive fremmøde til præsident Trumps 'MAGA'-valgmøder og i den hidtil uhørte åbenhed i befolkningen overfor Lyndon LaRouches ideer og politiske forslag. På samme måde med Den Nye Silkevej, hvis ånd, uanset det britiske hysteri, vokser dagligt.

Det er her, at gennemførelsen af Lyndon LaRouches ideer og politik haster for at sikre, at raseriet hos etablissementet og dets bankerotte institutioner vil lykkes med at virkeliggøre et levedygtigt nyt paradigme.

Denne proces blev forudset og udtalt offentligt af Lyndon LaRouche, bogstaveligt talt dagen efter Trumps valgsejr den 8. november 2016. LaRouche understregede derefter, at de kræfter, der var i spil i forbindelse med det amerikanske valg, ikke på kompetent vis kunne forstås som værende inden for USA som sådan.

“Valget var ikke nationalt, det var internationalt i hele sin karakter,” udtalte LaRouche. “Så det er mønsteret. Det er ikke mønsteret for lokale grupper i USA, selvom de har betydning. Men de er ikke noget man kan dele op i kategorier. Man skal se på det større samlede gode. Og det vil blive tydeligt, når vi begynder at behandle økonomien seriøst. Med andre ord, i stedet for at forsøge at finde ud af hvordan man får det pågældende produkt ud på en bestemt måde og så videre, er

sagen den, at man skal starte med et globalt udgangspunkt. Vi har at gøre med et globalt grundlag.

“Se, dette har været den egentlige tilstand i nogen tid. Men det er ikke fremgået tydeligt, fordi folk ikke har kategoriseret disse ting på den rigtige måde. Hvad de har gjort er, at de præcist har søgt efter ting, som de mente var vigtige, og de er vigtige; men det styrende princip her er internationalt, det er globalt.”

LaRouche understregede: “Hvad vi ser her, er et sammenbrud af tidligere eksisterende livsbetingelser i verden. Og når man indser det, så får man hele billedet ... Og derfor må man betragte alt dette fra standpunktet – ikke om hvilken person der er vigtig i dette område eller ej; men man må se på det overordnede billede, ellers får man ikke det rigtige svar.”